

Her kan du læse et eksempel på en god besvarelse af opgaven, hvor du skulle skrive et digt med fokus på ordklasse og efterfølgende en metatekst om digtets indhold og brug af virkemidler.

I denne besvarelse er det især vigtigt at lægge mærke til **den gode metatekst**.

En trofast ven giver livet lyse facetter

1. Livet er en rejse der af og til skiller os ad
men livet vil samtidig altid holde os sammen
Aldeles vidunderligt liv
Livet volder indimellem skade på krop og sjæl
Men så er det heldigt at livet har givet mig dig:
En ven som jeg altid kan stole på
Jeg er så glad for en ven som dig der altid formår at holde mit liv sammen
2. Tro uden forståelse er ikke tro men tvang
men du tvang mig aldrig til noget - du gav mig argumenter
Særdeles stærk tro
Tro kan flytte bjerge siger man
og du sagde det samme
En ven der tør gå i kamp med dig må du altid holde nær
Jeg vil altid tro på dig for du er modig
3. Håb er en altoverskyggende faktor
men håb er ikke en selvfølge
Bemærkelsesværdigt modstandsdygtigt håb
Håb har du så tit givet mig når jeg har begrædt dine skuldre
Du har lidt med mig og jeg med dig
Vores gensidige håb kan ingen tage fra os
Jeg er dig så evigt taknemmelig for det håb du indgyder
4. Kærlighed kan ses i mange afskygninger
men din kærlighed har jeg aldrig betvivlet
Mægtig uselvvisk kærlighed
Kærlighed kan vises i selv det korteste blik
Det er en gave at jeg må være i dit liv
og dele det med dig
Jeg beundrer den kærlighed du viser verden
5. Døden er et grundlæggende aspekt i livet
men døden vil på et tidspunkt igen binde os sammen
Overordentlig værdig død
Lad engle beskytte dig og altid give dig det bedste ved livet
så du kan tage herfra med sjælero
Det under jeg dig
Jeg sender dig alle mine skytsengle

Redegørelse (metatekst)

1. Redegør kortfattet for, hvem og hvad dit digt handler om?

Mit digt handler om et venskab, der startede tidligt i min barndom. Denne veninde har altid været der for mig, og mit digt er derved skrevet til min veninde og "hylder" vores venskab, og hvem hun er som person. Generelt handler mit digt også om, hvad selve livet indeholder og indebærer, men at alting bliver nemmere, så længe man har nogen ved sin side, som man stoler på.

2. Begrund, hvorfor du mener, at titlen på dit digt er specielt æggende, vækkende og dækkende?

Jeg mener, at min titel er god, da den dækker, hvad mit digt handler om. Digtet beskriver netop, hvordan jeg oplever, at livet bliver nemmere og rigere, hvis man har en god ven ved sin side, og det er netop også dette, som titlen beskriver.

3. Beskriv dit digts form, dvs. hvordan det er bygget op i strofer, hvor mange verslinjer der er i stroferne (samme eller forskelligt antal linjer i stroferne), om der er specielle indryk ved nogen af verslinjerne osv.?

Digtet består af fem strofer, hver indeholdende syv vers. Fem strofer, fordi jeg gerne ville ind omkring ordene: liv, tro, håb, kærlighed og død, da jeg mener, at alle disse er grundvilkår i enhver eksistens. Yderligere ville gerne flette "tro, håb og kærlighed" med ind i digtet, da det er noget, vores venskab er bygget op om.

Antallet af verselinjer i hver strofe, altså syv, er brugt, fordi mit barndomshjems husnummer var 7, og det var der, mig og min bedste veninde stort set altid opholdt os.

4. Redegør for, hvad der er specielt ved din brug af ordklasser i digtet?

Først og fremmest indledes hver strofe med et substantiv – enten i bestemt eller ubestemt form. Substantivet fra første vers gentages i fjerde vers for at skabe en større effekt og fokus på netop dette ord, da det skal ses som værende omdrejningspunktet i strofen.

I tredje verselinje i hver strofe har jeg forsøgt at gøre brug af tre forskellige ordklasser i følgende rækkefølge: adverbium, verbum, substantiv, hvor det sidste substantiv igen er en gentagelse af det først brugte substantiv i strofen. Jeg gør meget ud af at gentage det substantiv, som strofen starter med, da det skaber fokus.

Jeg gør i digtet også brug af mange positivt ladede adjektiver, hvilket, jeg synes, bevirker, at digtet maler et billede af min venindes personlighed. Havde jeg undladt at bruge disse mange adjektiver, ville digtet blive mere neutralt og mindre levende. Jeg ønsker at præge min læser i en sådan retning, at han/hun ikke kan andet end synes om min veninde.

Jeg bruger konsekvent i anden verselinje i hver strofe den sideordnende konjunktion "men" for at få læseren til at stoppe op. Jeg forbinder selv ordet "men" med et ord, hvorefter der kommer noget modsigende eller understregende, og det er netop den effekt, jeg ønsker her.

Yderligere gør jeg brug af mange pronomener for at understrege det nære tilhørsforhold, vi har (jeg-du, mig-dig, os).

Jeg ville have at både døden og livet skulle nævnes i sidste strofe, da det binder en "sløjfe" på digtet. Både livet og døden er nævnt som værende en faktor, der kan binde os sammen. Det skal forstås som, at vi aldrig vil undvære hinanden – hverken i livet, ej heller efter livets afslutning.

5. Hvilken indflydelse mener du, at dit specielle brug af ordklasser i digtet måske kan have på en læsers oplevelse?

Eller spurgt på en anden måde: Ville du kunne have fået en anden virkning ud af at bruge ordklasser på en anden måde, end du har gjort? Illustrér dit svar ved at give et konkret eksempel på, hvordan nogle verslinjer i en af stroferne i dit digt ville kunne være formuleret anderledes, hvis du havde brugt ordklasse-virkemidlet på en anden måde, end du har.

Jeg ved ikke lige, hvordan jeg skal svare på det sidste om, hvilken virkning jeg måske ville kunne få ud af at bruge ordklasserne på en anden måde... Men når jeg nu læser digtet igennem igen, kan jeg se, at det er et ret beskrivende lyrisk digt. Selv om det både handler om mit samvær med min veninde i liv og død, så er der en slags stilstand i digtet, en slags intensiv beskrivelse af det nærvær, jeg oplever med min veninde, uanset om vi er sammen eller ej, uanset at der kan gå lang tid imellem, at vi ser hinanden. Og den virkning synes jeg sådan set er god.

Men hvis jeg fx havde brugt flere positive handlingsverber, ville min (og andres) oplevelse af vores positive venindeforhold måske have fået lidt mere liv. Fx hvis jeg havde brugt verber i nutidsform som 'glæder', 'leger', 'danser', 'jubler', 'elsker', 'synger' eller lignende. Men disse ord ville måske have passet bedre til en beskrivelse af vores forhold i barndommen. Nu er vi voksne – og nærværet har en anden – mere dybfølt – karakter.

Jeg har også overvejet, om jeg kunne have gjort noget bedre ved at lave ændringer i strofernes tredje verslinje, som – som nævnt – består af tre ord i følgende orden: et adverbium (biord), adjektiv (tillægsord) og et substantiv (navneord). Men jeg kommer til at gøre forskel på tredjelinjerne, især fordi adverbierne er ret forskellige. I de første to strofer bruger jeg adverbierne 'aldeles' og 'særdeles', mens jeg i de tre sidste bruger 'bemærkelsesværdigt', 'mægtig' og 'overordentlig'. Hvad nu, hvis jeg havde brugt det samme adverbium i alle fire verslinjer, således at jeg i stedet for at skrive:

Aldeles vidunderligt liv
Særdeles stærk tro
Bemærkelsesværdigt modstandsdygtigt håb
Mægtig uselvisk kærlighed
Overordentlig værdig død

... fx havde skrevet

Aldeles vidunderligt liv
Aldeles stærk tro
Aldeles modstandsdygtigt håb
Aldeles uselvisk kærlighed
Aldeles værdig død

... så ville jeg nok have fastholdt opmærksomheden på de centrale begreber liv, tro, håb, kærlighed og død, frem for på de forskellige adverbier? Tjah, jeg ved ikke... Jeg kunne jo have valgt mellem tusindvis af andre formuleringer. Men det er nu sjovt nok lige at overveje, hvordan det ville have virket, hvis jeg havde gjort noget bestemt lidt anderledes.

Og ved at overveje, hvordan det måske vil forandre digtets idé eller dets indhold ved at lave noget bestemt om, så opdager jeg jo også, om det, der rent faktisk står, er sådan, som jeg helst vil have, at det skal være 😊.